

Jeg mener derfor, det kan være rigtig at fremdrage enkelte Eksempler fra vort daglige Liv; thi selv om de ikke gælder overalt, saa udtrykker de dog den samme Aand, som gaar igennem det Liv, som Flertallet af os lever, og det er det, vi maa tage Hensyn til, naar der er Tale om en Reform.

Karen Laursen Prip.

Med Karen Laursen Prips Svar be-
tragter vi Diskussionen om Tjenestepigens
Stilling foreløbig endt, og vi beder de mange,
hvis Indlæg vi ikke har optaget, om Und-
skyldning herfor. Vi frygter nemlig for at
at trætte vore Læsere ved Gentagelser; især
da det synes os, som om de stridende Par-
ter alle skyder forbi; thi det er dog en Kends-
gerning, at Tjenestepigen, hvis Gerning, mere
end nogen andens, der sælger sit Arbejde,
bestaar i personlige Tjenester, ogsaa derfor
er udsat for Indgreb i hendes personlige
Frihed.

Den sikreste Vej til Frigørelse for disse
Overgreb fra Herskabets Side, som selv
Tyendeloven hjemler Ret til, er, at der for-
langes en bestemt Fritid fra Tjenestepiger-
nes Side; thi det er dog kun en ganske sim-
pel menneskelig Fordring, at der ogsaa for
hende er Tid til Hvile og Tid til Frihed.
Der maa være Tider paa Dagen, da Her-
skabet ikke har Ret til at forlange hendes
Tjeneste. De Familier, der ikke har Raad
til at give hende det, har heller ikke Raad
til at holde Pige. I større Huse kan der
byttes Personale som ved Hospitaler og andre
Stiftelser.

Vil de, der arbejder for Forbedring i
Tjenestepigens Kaar, skaffe hende Hvile og
Frihed, saa er der dermed givet hende en
vigtig Betingelse til at søge den Oplysning og
Udvikling, som i nogen Maade kan give
hende Adgang til den Dannelses, som Karen
L. P. ved sine Artikler ligesom i et Suk
lader Læseren føle, at hun længes efter.

Redakt.

Fastelavnsløjer

i

„Kvindelig Fremskridtsforening“.

Kvinderne vilde mere sig og saa ind-
bød de til Fastelavnsløjer. Da Klokken var
hen ad 9. fyldtes lidt efter lidt den store
Sal paa Østergade Nr. 15, hvor en af For-
eningens unge Damer havde vist sit Talent
ved at smykke Salen med kunstneriske Bil-
leder, forestillende komiske Scener, samt
med et kæmpemæssigt malet Program til
Forestillingen. Klokken halvti begyndte denne.
Originalt Sangdrama: „Skinsyge og Skindød“,
hvortil Themaet var hentet fra det gamle
Æventyr om Snehvide hos Dværgene og til-
læmpet efter vore Dage. Unge Damer og
Herrer, Medlemmer af Foreningen og disses
nærmeste Bekendte, sang og spillede med
Lune og Humor den morsomme Parodi, i
hvis Sange Dagens brændende Spørgsmaal
af den populære Forfatter behandledes med
Vid. og de lette, i Øre faldende Melodier
skabte hurtig Stemning blandt Publikum.

Da Komedien var forbi, fremkaldtes
Kunstnerne, der overdængedes med Buketter
og tilraabtes Bravoraab.

Saa tog Ballet for Alvor sin Begyn-
delse, og Dansen gik let i Salen indtil hen
imod Midnat, da der skulde slaas til Tønden,
som hang midt i Salen, fyldt med Appel-
siner, Trompeter, Harmonikaer, Knaldere
m. m. samt to større Genstande til det lyk-
kelige Par, der slog Bunden ud og saaledes
proklameredes som Kattekonge og Dronning.
Til Kotillonon fremkom et mægtigt Faste-
lavnsris med Buketter til Damerne og Knal-
deler til Herrerne. Det vakte umaadelig
Jubel. Kl. 3 sluttede Løjerne, og Ballet
hørte op.

Det Fornøjelsesraad i Kvindelig Frem-
skridtsforening, som har staaet for denne
Fest, har Glæde af sit Arrangement og for-
tjener Tak for sine Bestræbelser.

Fredsvenner

gøres opmærksomme paa, at de — om de ikke
tøver forlænge — meget billig kan komme i
Besiddelse af et udmærket Skrift, den fredsven-
lige østerrigske Baronesse *Bertha v. Suttner's*
Roman „Die Waffen nieder!“ oversat paa
Dansk under Titlen:

„Ned med Vaabuene!“

Et lille Restoplag findes i Materie paa
Politiken's Kontor, da Romanen har været
trykt i dette Blads Føljeton i Sommer. —
Det anbefales udenbys Medlemmer at sende
70 Øre ved Postanvisning eller i Frimærker
til *Politiken's Ekspedition*, Integade 1, Kø-
benhavn K., som da vil sende Bogen — 2
Dele: 328 + 352 Sider — frigjort efter den
opgivne Adresse. Naar Bogen personlig af-
hentes, koster den kun 60 Øre. — Det an-
befales endvidere at indbinde den inden
Læsningen.

Meddelelser.

Til Medlemmerne af Kvindelig Frem-
skridtsforening. Generalforsamlingen afhol-
des Mandag den 23. Februar Aften Kl. 8
i Lokalet, Østergade 15. — Dagsorden: 1)
Beretning om Foreningens Virksomhed. 2)
Regnskabet fremlægges. 3) Lovændringer.
4) Valg af Bestyrelse.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes
paa, at af de fire efter Tour afgaaende Be-
styrelsesmedlemmer, Formanden Fru Meyer,
Fru Bajer, Fru Holm og Fru Jørgensen,
kan ingen modtage Genvalg.

Løvrigt henvises til omstaaende Aver-
tissement.

„Et mørkt Billede“. Redaktionen har
endvidere modtaget til Bispisningen, Smede-
gade 12, fra Maren Mølle, Ringe 20 Kr.

Dette Blad omdeles gennem Postvæsenet.
Klager over mangelfuld Tilbringelse maa —
helst skriftligt — tilstilles det Klagerens Bo-
pæl nærmeste Postkontor.

2)

Otte Dages Skilsmisse.

Af

Amanda Kerfstedt.

Oversat af S. H.

„Det var en Frase, der ligner det
forrige Aarhundrede godt nok“, tænkte
Valeria og med et halvt foragteligt Smil
kastede hun Bogen fra sig for at tage en
hel Bunke af „blandet Indhold“ op paa sit
Skød. Hun var saa fordybet i alle de Op-
dagelser, hun gjorde blandt denne Masse
Lapper, Tyl, sammenklemt Blomster og
krøllede Baand, Broderemønstre og ud-
klippede Vers af Aviser, saa hun ikke hørte
Døren til Spisestuen blive aabnet og Fod-
trin nærne sig Dagligstuen. Først da hendes
Mands Stemme klang lige tæt ved hende,
vakt hun til Bevidsthed om, at hun ikke
længere var alene.

„Her er en Ven, som jeg længe har

ønsket at præsentere for dig, Valeria, en
Ven fra et andet Land“.

Hun saa' hurtigt op. En Herre stod
omtrent ved Siden af hende. Han var høj
— nej, han var mere end høj. Hovedet
var en Smule foroverbøjet. Var det mon
dette, der gav hans Holdning noget saa
ærefrygtsindgydende? Profilen som han,
besvarende hendes Mands Bemærkning med
et lille Smil, saa fint og henrivende, var
skarpt skaaret. Haaret mørkt, Teinten brun.
— Men Herregud, sad hun ikke der med
hele Skødet fuldt af Skramleri!

„Aa, undskyld mig“, stammede hun.
Hun begyndte at samle sine Mønstre og
Klode sammen i en Fart, men med for-
underlig Klarhed ilede gennem hendes
Hjerne Historien om en Hustru, der var
løbet bort fra sin Mand; det var blevet
hende fortalt Dagen i Forvejen. Kludene
blev hulter til bulter kastede ned i Skabet,
og hun rejstr sig op. Det forekom hende,
som om et Barn havde sat sig ned paa
Gulvet for et Øjeblik siden, et Barn, hun
ikke længere kendte, og som stod der nu
en Kvinde oprejst, en Kvinde, hun heller

ikke kendte. Bogen var bleven liggende
ved hendes Fødder. Den var falden op,
som den havde for Vane, og Frasen fra det
forrige Aarhundrede stirrede hende haanligt
i Møde.

„Ak“, tænkte Valeria, medens hun
høfligt bød den fremmede at tage Plads i
Lænestolen ved Siden af Sofaen, „der findes
Kvinder, for hvem en eneste Tanke er
Vanære.“

„Kære Ven“, det er Konsul Gedde fra
Danmark, en god Ven og for Resten Ung-
karl.“

„Er det det eneste, der kan siges om
ham?“ spurgte Valeria smilende

„Nej, der kan ogsaa siges, at han har
en Mo'er.“

„Ja, men det er alt sammen meget
negativt“, sagde Valeria.

„Og dog tror jeg“, sagde Konsul Gedde,
„at Deres Mand, der i nogle faa Ord har
fortalt et Levnedsløb. Jeg har en Mo'er,
Fru Brügger, en Mo'er, som søger sin Lige
blandt Kvinder — og maaske er det netop
derfor, jeg ikke har faaet nogen Hustru.“

„Fortæl mig noget om hende, det er